

Men jeg vil samtidig understrege og fastholde, at det ikke betyder, at situationen er god. Vi er langt fra i en situation, hvor vi kan være stolte af det danske fængselsvæsen. Der er stadig væk alt for meget passiv opbevaring.

Der er i det hele taget alt for mange, der bliver puttet ind i fængslerne, hvor det ville være mere hensigtsmæssigt at behandle dem uden for fængslerne og dermed få forhindret – ikke alt, det kan man ikke – men en del af den kriminalitet, som foregår.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Stakkels hr. Søren Søndergaard, for man kan jo ikke stille spørgsmål til hinanden, og det er derfor, fru Lotte Bundsgaard stiller det og spørger:

Så vil jeg godt spørge, om hr. Søren Søndergaard ikke kan bekræfte, at det jo er rigtigt nok, at der er kommet narkofri afdelinger i en del fængsler. Men var det alt andet lige ikke bedre, at samtlige fængsler blev narkofri?

Ville det ikke have en betydelig større effekt, end at det kun er nogle få afdelinger, man sørger for er narkofri, mens resten af dem flyder med narkotika?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg tror, det er klogest, at jeg nøjes med at bekræfte, hvad jeg selv har sagt. Det, jeg har sagt, er, at den nuværende regering er bedre end den foregående.

Det siger ikke så meget, og der er stadig væk lang vej igen, før vi har nogle ordentlige fængsler, som bl.a. betyder, at alle fængsler er narkofri.

Anden næstformand (Henning Grove):

Så går vi videre med ordføreren for forslagsstillerne, hr. Tom Behnke.

Tom Behnke (FRI):

Som indledning til diskussionen af dette her beslutningsforslag – også da vi i Frihed 2000 satte os for at skrive dette her beslutningsforslag – var vores udgangspunkt, at det at begå kriminalitet er helt frivilligt.

Det gør man af egen fri vilje, og så må man også tage de konsekvenser, der følger med, når man gør det. Vi har også den opfattelse, at hvis ikke det har en konsekvens, når man begår kriminalitet, så vil vi ikke kunne komme kriminaliteten til livs.

Hvis det er fuldstændig gratis og betydningsløst at begå kriminalitet, hvorfor skulle nogen så afholde sig fra at gøre det? Derfor er vi nødt til at have konsekvens med ind i billedet.

Vi har set på, hvordan lovgivningen er på dette her område, og vi har set på, hvordan det foregår ude ved domstolene. Når en kriminel står foran dommeren – med 3 verserende sager eller 50 verserende sager eller 110 verserende sager – hvad er det så for straffe, der bliver udmålt? Det, vi kunne se, var, at princippet om mængderabat slår så hårdt igennem i retssalene, så både Bilka og Føtex og alle andre godt kan gå hjem og lægge sig.

Der er så store mængderabatter, så man tror, at det er løgn. Jeg er fuldstændig enig med fru Anne Baastrup, der på et tidspunkt sagde: Vi mangler et videnskabeligt grundlag at tage stilling på. Ja, det er fint nok. Det er jeg med på. Så laver vi det. Det kræver jo så også lige, at vi er et flertal i Retsudvalget, der beder om at få det, for ellers får vi det jo ikke.

Men lad os se, om vi kan få det. Hvis der skal et videnskabeligt grundlag til, for at Folketinget kan se dét, som jeg kan se i mit daglige virke ude i samfundet, så er det fint nok.

Hvis ikke man vil tage mine ord for gode varer, så lad os lave en undersøgelse, der kan underbygge de argumenter, jeg kommer med her, og så lad os se, hvad politikerne siger. For når den videnskabelige undersøgelse er afsluttet, må man også være villig til at stille sig anderledes over for problemstillingen, end man har gjort i dag over for beslutningsforslaget.

Mængderabat er et ganske alvorligt problem, og vi har ikke med beslutningsforslaget her tænkt os at lave en matematisk udregning af tingene. Vi har ikke tænkt os at fratage domstolene muligheden for at pådømme de enkelte forhold, slet ikke. For det er selvfølgelig domstolene, der skal gøre det.

Det vil være umuligt at sige, at et indbrud, et overfald, et røveri takstmæssigt i firkantede rammer skal give så og så meget. Det kan man ikke. Det afhænger af gerningsmandens alder, modenhed, motiv til at gøre det, gerningens indhold, ofre, osv. Alt det skal selvfølgelig indgå, når dommeren skal vurdere, hvilken straf der skal udmåles.

Men det, vi beder om, er, at man i stedet for at blande det hele i én stor gryde og så skrabe 90 pct. af, når straffen skal udmåles, så vurderer hvert enkelt forhold, som hvis nu vedkommende var kommet her til dommeren med ét forhold